

مسائل تربیتی امری درونی و باطنی است (غیر مستقیم است)

مسائل تربیتی در وهله ی نخست و در بدو امر یک مسئله درونی ، باطنی و فردی به شمار می آید. لذا مربی باید قبل از تحصیل مراتب بیرونی آن ، حتما ابتدا به تهذیب نفس و پالایش و صیقل روح خود در این زمینه بپردازد.

چرا که اگر از درون کسی نوری ساطع گردید دیگر بدون شک دوستداران نور و روشنایی قطعاً به سمت او متمایل خواهند شد.

نفس خود ناکرده تسخیر ای فلان
چون کنی تسخیر نفس دیگران

نفس را اول برو در بند کن
پس برو آهنگ وعظ و پند کن

با این وجود متأسفانه برخی از سرگروه ها و مربیان به اشتباه گمان می کنند که برای تاثیرگذاری باید یک سری دستورالعمل های ویژه و مدنی وجود داشته باشد! و یا دفترچه راهنمای خاصی مطرح گردد! و یا اساتید تربیتی برای اینکار اوراق و اذکار معینی را به افراد بگویند و یا بیاموزند! تا بتوان دیگران را به خود جذب کرد و تحت تاثیر قرار گذاشت.

حقیقت و روش این کار اصلاً اینگونه نیست ، بلکه جذب و تاثیرگذاری امری درونی و غیر مستقیم است.

امر تربیت «راز آلود است»...

یکی از دلایل راز آلود بودن امر تربیت آن است که وجه تمایز آن با تعلیم شفاف و روشن نیست که اکثر افراد تفاوت بین این دو (تعلیم و تربیت) را نمی دانند.

آموزگار و معلم هرگز در قالب آموزش و تعلیم صرف قادر به تربیت نخواهد بود. چرا که تربیت امریست اصیل، درونی و پرورشی.

یک مربی و سرگروه موفق اول باید به اصلاح نفس خویش بپردازد.

به قول علامه طباطبائی رحمه الله علیه: همانطور که بدون جذب لیلی ، مجنون هرگز مجنون نمی شد، بدون کشش الهی و جذبه حضرت حق نیز کوشش بندگان به جایی نخواهد رسیدم.

این همان شاه رموز و اسرار جذب است که تا کار ما خدایی نباشد و تا خداوند نخواهد ، تلاش ما در این راه موثر واقع نمی گردد.

حدیثی از معصوم:

مَنْ أَصْلَحَ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ اللَّهِ ، أَصْلَحَ اللَّهُ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ
النَّاسِ....

خلاصه آن است که(می تونید خودتون کامل کنید و تو قسمت نظرات بنویسید)